

שַׁבַּת קֹדֶשׁ פְּרֻשֶׁת 'פִּינְחָס' ה' תשפ"ד

בס"ד ערב שַׁבַּת קֹדֶשׁ פְּרֻשֶׁת "פִּינְחָס", כ' - < כא' תמוז, ה' תשפ"ד, (2024 | יולי | 27 -> 26 למניינם)

שיעורי הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

קוראים יקרים - מוגש בזה מוקלד ל- "שַׁבַּת קֹדֶשׁ פְּרֻשֶׁת 'פִּינְחָס'", מאת הרב ברוך רוזנבלום שליט"א. השיעור הוקלד משמיעה- ולכן הניסוח הוא כשל אדם המדבר אל השומע ועל-כן יש להתייחס אליו כאילו נשמעים הדברים מפי כבוד הרב **ממש בעת קריאת העלון !!!**

נושא השיעור: "מעלת השלום". **השיעור נמסר בשנת- ה' תשפ"ג לפקודת עולם (שנת 2023 למניינם)**

תודות לאדם היקר, החפץ בעילום שמו, על הטרחה בתמלול והקלדת השיעורים של הרב לתועלת, לטובת ולזיכוי הרבים, יהי רצון שה' יראה בטוב מעשה ידיו ויברכהו שיזכה להמשיך ולזכות את הרבים להלן רשימת חלק משיעורי הרב הקבועים במהלך השבוע:

עלון השבוע מוקדש לעילוי נשמת אימי המנוחה מרת פִּרְחָה אֶלְיָזָה ע"ה (קמליאן) בת חֲבִיבָה ז"ל שיום פקודתה ה' 23 ב- כה' בתמוז (יום רביעי הבעל"ט). יהי זכרה ברוך!	כפר סבא: בשעה 10:30 במדרשת אורות הכפר, רחוב ויצמן, גברים ונשים. יום שלישי: ראשון לציון: בשעה 19:15, בית כנסת שי עולמות, רחוב אנילביץ - גברים בלבד. ראשון לציון: בשעה 20:45 - בית כנסת כתר ארם צובה, רחוב ארם צובה- גברים בלבד. גבעת שמואל: בשעה 22:10 שדרות הנשיא 57 - גברים ונשים. יום רביעי: רמת גן: בשעה 9:30 - בית כנסת דובב עוז, רחוב הבילויים - גברים ונשים. אלעד: בשעה 19:45 - בית כנסת דעת שרגא, רחוב אבן גבירול, לגברים בלבד. יום חמישי: בני ברק: בשעה 11:30 - רחוב דב גרונר, בית כנסת בית אליהו. לגברים בלבד. רמת גן: בשעה 17:15 - הרא"ה פינת נגבה, בית כנסת יד הגיבורים - גברים ונשים. בני ברק: בשעה 20:45 - השיעור המרכזי, בית כנסת הגדול, רחוב ר' עקיבא 54 - גברים ונשים. בני ברק: בשעה 23:00 - בית כנסת קהל חסידים כיכר אחימאירי- קרית הרצוג - 23:00 - גברים בלבד
---	--

זמני כניסת וציאת שַׁבַּת פְּרֻשֶׁת "פִּינְחָס" ה' תשפ"ד (2024 למניינם)

מבוסס על פי לוח- "פֶּאָר הַלּוּחַ" הזמנים	
כניסת השבת	יציאת השבת
ירושלים- 19:05	יציאת השבת (זמן רבנו תם) 21:08
תל-אביב- 19:23	21:06
חיפה- 19:16	20:23
באר-שבע- 19:23	20:20

לפי שיעון קיץ !!!

גליון זה מוקדש:

לרפואת כל חולי וכל פצועי עמו ישראל (גם אלה הרוצים להישאר בעילום שם), להחזרת כל השבויים, החטופים והנעדרים לביתם בריאים ושלמים. להצלת כל עם ישראל, חיילי ישראל שוטרים כוחות הביטחון וההצלה העושים מלאכתם ימים ולילות להצלת והצלת עם ישראל.

בע"ה נעשה, נצליח וננצח - אמן !!!

*****

לעילוי נשמת - כל הנרצחים, ההרוגים והנופלים בפיגועים בכלל ובמלחמת שמחת תורה ה' תשפ"ד ("חרבות ברזל") בפרט, ברחבי הארץ ובעולם, אזרחים, שוטרים\חיילים\אנשי כוחות הביטחון וההצלה- הי"ד.

יהי זכרם ברוך !!!
תנצב"ה

בשיעור זה:

על מה התפלל פינחס? באיזה תאריך שלח נח את היונה מהתיבה? מה יכול האדם להרוויח ברגע האחרון של חייו, ברגע שהוא מתחרט ועושה וידוי על מעשיו? **זאת ועוד בשיעור שלפננו. 😊**

הרב ברוך רוזנבלום שליט"א בחידושים נפלאים לפרשת- "פִּינְחָס".

השיעור מוקדש לרפואת אשתו של הרב, הרבנית מרת ברוריה בת מלכה בתוך שאר חולי ישראל. ה' בְּעֶזְרָנוּ וְהוּא יִדְבָּר וְהַעֲקָר לֹא לִפְתָּח פִּלָּל !!!

וְהַעֲקָר לֹא לִפְתָּח פִּלָּל !!! (אֵת) אֹיְבָנוּ תִּהְיֶנּוּ !!!

השיעור מתחיל בעמוד 3. העלון טעון גניזה רוני ק.

* ואין למו מכשול - נא לא לעיין בעלוניו בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה שלא יאזכרו בהפסדו. * נא לא לטלטל במקום שאין בו עירוב כהלכה.

שבת קדש 'פינחס' ה- תשפ"ד

Join us for Shabbat.

ברוך שאמר

בס"ד

משיחותיו של הרה"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

פְּרֻשֵׁת "פִּינְחָס" - נושא: "מעלת השלום" - הרב ברוך רוזנבלום שליט"א { נמסר בשנת ה-תשפ"ג (שנת 2023 למניינם) }.

השיעור נכתב, הודפס והוקדש

לרפואת

- הרבנית ברויה בת מלכה (אשת הרב ברוך רוזנבלום שליט"א).
- הגאון הרב (שלמה) יוסף ניסן שליט"א בן נג'יה.
- לרפואת והצלחת: רבי רפאל בובי בן נג'יה.
- חיים גד ארמא בן נחמה רבקה ורדה.
- מרת אסנת עליזה בת ג'רמן.
- יהודית בת מרסל.
- רפאל (איטח) בן תמרה.
- אברהם (חדד) בן רוזה.
- יששכר עזיז בן מרים.
- לרפואת יעקב בן מרגריטה.
- ולרפואת שיר לוי בת קרן שנמגעה בגלישה באתר החרמון.
- אָדָל מעול בת רונית.
- לרפואת האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף (פינטו) בן הרבנית זרי.
- אליהו (כהן) בן מרים.
- רונו בן ברכה.
- לרפואת הרה"ג יו"ר בד"צ "יורה דעה" הרב שלמה יוסף (מחמוד) בן חממה יונה.
- לרפואת הרב שלום הרוש שליט"א בן ימנה.
- לרפואת אסתר (פּרָסְיָה) בת רחל.
- לרפואת הילדה מעין אודיה בת אסתר שחר.
- לרפואת אורנית בת הדסה חיה - לרפואה שלימה ולכל הישועות - אמנ !!!
- לרפואת ברטה (ברטין) בת רחל.
- לרפואת מריון מונה אסתר בת הלן.
- לרפואת אִיִּרִין רחל בת הלן.
- לרפואת והצלחת ולבריאות איתנה של כל עם ישראל בכל מקומות מושבותיהם - להינצל מכל המגפות ומכל המחלות ומכל הפציעות והתאונות ומגיעות.
- לרפואת כל הפצועים, חילים ואזרחים, מהמהומות ומפיגועים מלחמות ישראל ומעולות האיבה.
- לרפואה שלימה ולכל הישועות - אמנ !!!

להצלת

- ר' משה בן שוקת חיה ובני ביתו - ימלא ה' כל משאלות לבם לטובה !
- הילה ענת בת ציפורה
- תומר כהן בן גילה
- לשמירה והצלחת בני משפחת קמליאן - ובמיוחד רעיית היקרה - פזית זלדה מרשיה בת מריון מונה אסתר ורוני אהרן בן פרחא אליזה - לרפואה שלימה - לבריאות איתנה, לפרנסה טובה ומוצלחת ברווחה ולא בצימצום - יהי רצון שזוכה להמשך ולזכות ולהפיץ - בלי נדר ובע"ה - דברי תורה של כבוד הרב ברוך רוזנבלום - לעוד הרבה שנים, אמנ. לרפואת והצלחת ילדנו - לגדילתם ובריאות איתנה וברוחה ופרנסה טובה - ושיזכו לתורה ולמצוות ולזיווג הגון משובש נשמתם - ושיזכו לרע קודש של קיימה - לעבודת ה' יתברך ולאריכות חיים אמנ - ואלה שמותם:
- קארין אליזה בת פזית זלדה מרשיה
- נו"ה רחל בת פזית זלדה מרשיה
- נתנאל בן פזית זלדה מרשיה

לעילוי הנשמות

לעילוי נשמת הוריי עי"ה

אבי, מורי ועטרת ראשי, היקר - יעקב (קמליאן) בן רחל ויצחק ז"ל

לעילוי נשמת אמי היקרה מרת פרחא אליזה בת תמיבה ז"ל

- ר' יצחק אהרן רוזנבלום בן ישראל זאב ז"ל - אביו של כבוד הרב ברוך רוזנבלום שליט"א (שיבדל לחיים טובים וארוכים אמנ).
- לע"נ אנה בת ברויה, נפטרה ונטמנה כ"ג מנחם אב ה-תשפ"ג.
- לע"נ המנהל הדגול של ביה"ט תכון טכנולוגי דתי בת ים - שלמה גדול ז"ל - נטמן יום ששי י"ט מרחשוון ה-תשפ"ד.
- לע"נ רוג'ר (ברוך) בן מרדכי וינט ז"ל, נטמן ו' כסלו ה-תשפ"ד.
- לעילוי נשמת דודתי היקרה אשר היתה כאמא לי ולילדי - פנינה קמליאן בת רחל ויצחק. נפטרה ביום שבת קדש פרשת "ויקה" - ח"י בטבת ה-תשפ"ד ונטמנה למחרת ביום אחד בשבת, י"ט בטבת ה-תשפ"ד.
- לע"נ עו"ד חיים (שמש) ז"ל בן חוה ע"ה (נחום שיבדלחט"א) - נפטר ביום שבת קדש פרשת בא' י' בשבט ה-תשפ"ד ונטמן ביום אחד בשבת י"א בשבט ה-תשפ"ד.
- לע"נ הרה"ח ר' ישראל יוסף גרוזמן ע"ה בן הגה"ח ר' מאיר צבי גרוזמן ע"ה נפ' ונטמן ביום ששי ז' אדר א' ה-תשפ"ד.
- לע"נ יששכר (שלי) בן חדרה נפטר י"ד אדר א' ה-תשפ"ד.
- לע"נ בנו- אביחי (שלי) בן מרים ע"ה, נטמן ביום ב', כ"ב אדר ב' ה-תשפ"ד.
- לע"נ הרבנית אביגיל כדורי ע"ה (אשת הרב דוד כדורי ז"ל - ראש ישיבת המקובלים 'נחלת יצחק') נטמנה ביום כ' אדר א' ה-תשפ"ד.
- לע"נ הרב יהודה (דורעי) בן אסתר ז"ל - הרב הראשי לכאר שבע, נפטר לבית עולמו ביום שלישי, ג' תמוז (ביום הילולת הרבי מליובאוויטש) ונטמן בליל ד' בתמוז (אור ליום רביעי) ה-תשפ"ד.
- לע"נ ילדה (שלום הלוי) בת אסתר - נפטרה לבית עולמה ונטמנה ביום אחד בשבת, ט' בתמוז ה-תשפ"ד.

גליון זה מוקדש:

לרפואת הרבנית ברויה בת מלכה (אשת הרב ברוך רוזנבלום שליט"א)

לרפואת האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף (פינטו) בן הרבנית זהרי

לרפואת הרב שלום הרוש שליט"א בן ימנה

לרפואת והצלחת הנער מוישי בן גיטי - שימצא וישוב לביתו בע"ה

בריאת נשלים

לרפואת כבוד מורנו ורבנו - הרב הגאון המקובל - רבי דוד (בצרי) בן ויקטוריה - רפואה שלימה אמנ !

וגם לרפואת כל הפצועים בתוך כלל חולי עמו ישראל.

לע"נ זלכלי, זרועי וזרועי מלחמות שלמות תורה (זורבת ברוך) ה-תשפ"ד - (2023 למניינם)

זוילים, אורחים, אנשי חזות הליטוון והלעלה

ה' יקום דמם !!! יהי זכרם ברוך !!!

תנצב"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

אל תפספסו את עלוננו הנוסף:

תפארת יעקב ופרזי

- ובמאמר הפותח לעלון פרשת 'פינחס' (בעמודים 2 ו-3) שכותרתו: 'על שנים, מים ופינחס שליח ה' - מאת הרב שקד אליהו פינחס, יו"ר ומייסד מרכז סלקם יהודה - מובא מאת סלקם יהודה.
- בעמוד 4 - מאת הרב משה בובי שליט"א, דבר תורה לפרשת 'פינחס' שכותרתו: 'שם ה' מעיד על פשרות עם ישראל !!!'
- בעמוד 5 - המדור "רפואה והלכה" מאת הרב אברהם רוזניקוב שליט"א, רב המרכז הרפואי סוראסקי (איכילוב), לשבת פרשת 'פינחס' שכותרתו: 'נגישות'.
- בעמוד 6 - בפינת ההלכה מאת הרב משה בובי שליט"א - סימן תקנא - ממנהגי ימי בין המיצרים - מתוך הילקוט יוסף - מאת רבנו מרן הרה"ג הרשל"צ יצחק יוסף שליט"א.
- בעמוד 7 - ממתק לשבת פרשת 'פינחס' מאת הרב נחמיה וילהלם, שליח חפ"ד בעיר בנג'קוק, תאילנד שכותרתו: 'למה נגרע !!!'
- בעמוד 8 - הטור של רבי יהונתן אמדי שליט"א - רב בית הכנסת "יוסף חיים", אור יהודה - מאמר תורה לפרשת 'פינחס' והנושא הפעם: 'רוצה להתחבר ? תתחבר !!!'.
- בעמוד 8 למטה - תדרי "הגל השקט" המופעלים בעת חרום בשבת קודש.
- בעמוד 9 - מדור האור של הפרשה - ע"פ אור החיים הקדוש, לשבת קדש פרשת 'פינחס' שכותרתו: 'פה של לומדי תורה דינם ככלי שרת בבית המקדש'.
- בעמוד 10 - הספור לשבת פרשת 'פינחס' - "הפרוש מכר לך?" - מובא מאת הרב דבורות - מאת ישראל מלכה - (באדיבות הרב מנחם ברוך).

* - ואין למו מכשול - נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה שלא יצא שכרו בהפסדו. * נא לא לטלטל במקום שאין בו עירוב כהלכה.

העלון טעון גניזה

לקבלת העלון בדוא"ר או בוצאפ - (בלי נדר ובע"ה) ניתן לשלוח הודעה לכתובת דוא"ר הבאה: rk-pk@hotmail.com - כמו כן ניתן להוריד את העלון מאתר לדעתנט גליונות פרשת השבוע.

רקעיקר לא לפתח פלל !!! ה' בעצרתנו נהויא ידבר אף אויבנו פתתבר !!!

שבת קדוש 'פינחס' ה- תשפ"ג

Join us for Shabbat

ברוך שאמר

בס"ד

משיחותיו של הרב"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

פְּרֻשֵׁת "פִּינְחָס" - נושא: "מעלת השלום" - הרב ברוך רוזנבלום שליט"א {נמסר בשנת ה-תשפ"ג (שנת 2023 למניינם)}.
פְּרֻשֵׁת 'פִּינְחָס' - נושא: "מעלת השלום"

הרב ברוך רוזנבלום שליט"א בשיעור שמסר בשנת ה-תשפ"ג

לא תבוהו התורה להזכיר שמו, ואחר שכבר עשה מעשה פרסם ה' שמו כי מצוה לפרסם הרשעים";

אומרת התורה: {כה, ו} **וְהָיָה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיִּקְרַב אֶל אַחִיו אֶת הַמְדִינִית לְעֵינֵי מֹשֶׁה וּלְעֵינֵי כָל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָמָּה בָכִים פָּתַח אֶהָל מוֹעֵד;**

אומר רש"י – את המדינית. כזבי בת צור: לעיני משה. אמרו לו משה, זו אסורה או מתרת, אם תאמר אסורה, בת יתרו מי התירה לך וכו', כדאיתא התם: **והמה בוכים**. נתעלמה ממנו הלכה כל הבעל ארמית קנאים פוגעים בו געו כלם בבכיה. בעגל עמד משה כנגד ששים רבוא, שנאמר (שמות לב, כ) ויטחן עד אשר דק וגוי וכאן רפו ידיו, אלא כדי שיבא פנחס ויטול את הראוי לו.

אומר לנו האור החיים הקדוש, כאן זה עדיין לא היה גופו של מעשה – הוא רק נכנס איתה לתוך מחנה ישראל ובא איתה למשה רבינו, ושאל האם זו מותרת או אסורה – עדיין לא היה חטא וממילא לא פירסמו אותו; מחשבה טובה, הקב"ה מצרפה למעשה. מה שאין כן בעבירה, שאין מצטרפת למעשה. לכן היות והוא עדיין לא עשה שום דבר, לא היה מה לתבוע ממנו. ולכן לא גילתה כאן התורה את שמו. אבל לאחר המעשה, ודאי שהתורה תכתוב את שמו – ולמה? אומר האור החיים הקדוש, כי מצוה לפרסם את הרשעים! אה, ולמה לא הזכיר שמו של המקושש?

חשבת לומר תשובה פשוטה מאד. היות והמקושש לשם שמים נתכוין – שרצה לחזק את בדקי השבת, לכן לא פרסמה התורה את שמו. אבל יש לנו סתירה ממקום אחר;

אומרת התורה בפרשת אמור: {כז, י} **וַיֵּצֵא בֶן אִשָּׁה יִשְׂרָאֵלִית וְהוּא בֶן אִישׁ מִצְרִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנָּצוּ בַמַּחֲנֶה בֶן הַיִּשְׂרָאֵלִית וְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי: {יא} וַיִּקַּב בֶּן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת הָאִישׁ וַיִּקַּלְל וְגו' – התורה לא אומרת את השם שלו – ולמה? כי התורה לא רוצה לפרסם את שמות החוטאים!**

שאלת השאלה – אם התורה לא רוצה לפרסם את שמות החוטאים, אז למה בכל זאת היא פרסמה את שמו של זמרי בן סלוא?

בא' מביאוריו של האור החיים הקדוש הוא כותב, שאדרבא, התורה פרסמה את שמו כדי להוכיח עד כמה המעשה של פינחס גדול. כי אם הוא היה הורג אדם זוטר, אף א' לא היה מייחס לזה חשיבות רבה. אבל כאן הוא הרג נשיא שבט! – אדם גדול! שעי"פ דברי המהרש"א, היה לפחות בן 250 שנה² - זה אדם שראה את יעקב אבינו! ועם כל זה שהוא היה אדם גדול, פינחס ראה רק את ה' אל מול עיניו ועשה את המעשה.

בא הספר שמון ראש³ ומביא את דברי הספר מרגליות הים⁴ - ויש לומר עוד בזה עפ"י שפירש מרן מוהר"י מבעלזא זיע"א שביקש משה על עדת קרח, ופצתה האדמה את פיה וגוי וירדו חיים שאולה {טז, ל}. דמדוע ביקש שירדו 'חיים' שאולה?⁵ אך משה רעיא מהימנא חס על כל נפש

פרשת השבוע שנקרא בע"ה בשבת זו, פרשת פִּינְחָס. עוסקת הפרשה בתחילתה, בענין הקנאות של פנחס.

אומרת התורה: {במדבר כה, י} **וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: {יא} פִּינְחָס בֶּן אֱלֶזָּר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁיב אֶת חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאָתִי בְּתוֹכָם וְלֹא כְלִיטִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי: {יב} לָכֵן אֹמַר הַנִּי נָתַן לֹו אֶת בְּרִיתִי שְׁלֹם: {יג} וְהִיְתָה לוֹ וּלְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֵנָּה עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קָנָא לֹאלֹהֵיו וַיִּכַּפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: {יד} וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמָּכָה אֲשֶׁר הָפָה אֶת הַמְדִינִית זָמְרִי בֶן סִלּוּא נָשִׂיא בֵּית אָב לְשִׁמְעוֹנִי: {טו} וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמָּכָה הַמְדִינִית קְזָבִי בַת צוּר רֹאשׁ אֲמוֹת בֵּית אָב בְּמִדְיָן הוּא.** אי"כ התורה מפרטת כאן את שמות האנשים שחטאו.

בשנה פשוטה שאיננה מעוברת, קוראים פרשת פינחס בתוך 'תלתא דפורענותא'. אבל בשנה מעוברת, קוראים מסות מסעי דברים בתוך 'תלתא דפורענותא'. ההפטרות הראשונה שקוראים, הנה פסוקים מספר ירמיה {ירמיה א, א} **דְּבַרֵי יְרֵמְיָהוּ בֶן חִלְקִיָּהוּ מִן הַכְּהֻנִּים אֲשֶׁר בְּעֵנְוֹת וגו' – ומכאן יש לנו חיבור בין הפרשה להפטרות, שגם ירמיהו היה כהן וגם פינחס קיבל כאן כהונה.**

בא האור החיים הקדוש ושואל כמה שאלות; התורה מציינת לנו את שמות האנשים שאותם הרג פינחס – **"וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמָּכָה אֲשֶׁר הָפָה אֶת הַמְדִינִית זָמְרִי בֶן סִלּוּא נָשִׂיא בֵּית אָב לְשִׁמְעוֹנִי;**

שואל האור החיים הקדוש – צריך לדעת למה כפל לומר המוכה אשר הוכה ולא הספיק באחת מהנה, גם צריך לדעת למה שינה הכתוב מטבע המאמר שהתחיל לדבר בו כשהזכיר שם ישראל שהקדים לומר איש ישראל ואחר כך אמר המאורע המוכה וגוי וכשהזכיר המדינית הקדים המאורע ושם האשה המוכה ואחר כך אמר המדינית? שאלה נוספת שצריכה ביאור;

לכאורה, למה מציינת התורה את שמותם של אלו שנהרגו כאן בפרשה ולא בפרשה הקודמת? בפרשה הקודמת, אומרת התורה: {כה, ו} **וְהָיָה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיִּקְרַב אֶל אַחִיו אֶת הַמְדִינִית לְעֵינֵי מֹשֶׁה וּלְעֵינֵי כָל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָמָּה בָכִים פָּתַח אֶהָל מוֹעֵד – לכאורה, היתה התורה צריכה לומר: "וְהָיָה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל – ושמו זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעוני – בא ויקרב אל אחיו את המדינית – כזבי בת צור וכו'";**

שואל האור החיים הקדוש – **ושם איש ישראל**. קשה ממה נפשך אם חפץ ה' לגלות המוכים היה לו להזכירם בשעת מעשה כשאמר (כ"ה ו') והנה איש מבני ישראל שם היה מקום להזכירו ולומר והנה איש וגוי זמרי וגוי, וכשהזכיר גם כן המדינית היה לו להזכיר שמה, ואם תורה כסתה עליהם כדרך שכסתה על המקושש¹ בשבת למה נמלך להזכיר שמם והוצרך גם כן להוסיף עוד תיבות יתירות בתורה שאם היה מזכיר שמם למעלה לא היה צריך לומר פ"ב ושם איש וגוי ושם האשה וגוי?

אומר האור החיים הקדוש – "... עוד נראה כי טעם שלא הזכיר ה' שמו למעלה לפי שעדיין לא עשה מעשה אלא חשב לעשות, וכל עוד שלא עשה

² **ברוך שאמר:** ועיין בתרגום יונתן פי' ויגש ששאלו בן הכנענית מן שמעון הוא זמרי
³ **ברוך שאמר:** ח"י עמי רע"ט.
⁴ **ברוך שאמר:** ספר נפלא על מסכת סנהדרין דף ק"ט ע"ב אות ז'
⁵ **ברוך שאמר:** ולמה שלא ימותו מסיבה אחרת? למה שיכנסו דוקא חיים לתוך האדמה – חסר דרכים למות בהם? מה זה משנה אם הם יכנסו חיים או מתים?

¹ **ברוך שאמר:** כפי שאומרת הגמרא {מסכת שבת צו, ב} – ת"ר: **מקושש זה צלפחד וכן הוא אומר {במדבר טו-לב} ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש וגוי, ולהלן הוא אומר {במדבר כז-ג} אבינו מת במדבר מה להלן צלפחד אף כאן צלפחד דברי ר' עקיבא. אמר לו ר' יהודה בן בתירא: עקיבא בין כך ובין כך אתה עתיד ליתן את הדין אם כדבריך התורה כיסתו ואתה מגלה אותו ואם לאו אתה מוציא לעז על אותו.**

* - ואין למו מכשול - נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה שלא יצא שכרו בהפסדו. * נא לא לטלטל במקום שאין בו עירוב כהלכה.

העלון טעון גניזה

לקבלת העלון בדוא"ר או בוואטפ- (בלי דר ובע"ה) ניתן לשלוח הודעה לכתובת דוא"ר הבאה: rk-pk@hotmail.com - כמו כן ניתן להוריד את העלון מאתר לדעתנט גליונות פרשת השבוע.

יְהִי עֲקָר לֹא לַפְתָּח פֶּלֶל !!! ה' בְּעֵזְרֵנוּ יִהְיֶה יַדְבָּר אֶת אֲוִיבָנוּ תִּתְּתָנוּ !!!

שבת קדש 'פינחס' ה- תשפ"ג

Join us for Shabbat.

ברוך שאמר

בס"ד

משיחותיו של הרב"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

פְּרֻשֶׁת "פִּינְחָס" - נושא: "מעלת השלום" – הרב ברוך רוזנבלום שליט"א { נמסר בשנת ה-תשפ"ג (שנת 2023 למניינם) }.

חיפשתי במחזורים של בני עדות המזרח מעין מודעה כזאת ולא מצאתי. אבל כן מצאתי משהו אחר: ביום ד' בשבט, יש סדר שנקרא 'יום תענית דיבור העולמית'. אומרים ג' ספרי תהילים ואחריהם עוד ח' פרקי תהילים, ולבסוף יש נוסח של וידוי לבעל השבט מוסר.

הבאתי את הדברים האלה, רק כדי שבין דבר אחד – מה יכול האדם להרוויח ברגע האחרון של חייו. ברגע שהוא מתחרט ועושה וידוי על מעשיו, הוא יכול לתקן את כל העוונות שלו ברגע אחד! אמנם זה לא התיקון הכי טוב, כי התשובה המעולה ביותר היא, כאשר אדם נמצא בשיא כוחו. אבל בכל זאת, גם לתשובה בסוף ימיו של האדם יש משמעות רבה.

כדברים האלה, מצינו בדברי ר' לייב חסמן זצ"ל על דברי הנביא בספר יונה;

יונה הנביא נמצא בתוך הספינה, והספינה הולכת להישבר. הפילו גורל, והגורל נפל על יונה. אמר להם יונה: {א, יב} **כִּי יִדַע אֲנִי כִּי בְשָׁלִי הַסַּעַר הַגָּדוֹל הָזֶה עָלַיְכֶם** "בגללך? לא מאמינים!"

"אתם לא מאמינים?! קחו אותי, ותראו שברגע שהרגלים שלי יגעו במים, תיפסק הסערה"

אומר הנביא: {שם טו} **וַיִּשְׂאוּ אֶת יוֹנָה וַיִּטְלֶהוּ אֶל הַיָּם וַיַּעֲמֵד הַיָּם מַזְעַזְעַ; מִבְּקַשׁ מֵהֶם יוֹנָה בִקְשָׁה: {שם יב} "שְׂאוּנִי וְהִטְלֵנִי אֶל הַיָּם"**

אומר ר' לייב חסמן⁶, ויש לדקדק למה אמר יונה "שְׂאוּנִי וְהִטְלֵנִי", היה לו לומר "הִטְלֵנִי אֶל הַיָּם" וחסל! אך י"ל שדקדק במלה זאת, להשתמש ברגע שיגביהו אותו – לדעת כי יש לו עוד רגע חיים⁷!

לאחר הדברים האלה, נוכל לגשת לרעיון נוסף שמביא הספר **שמן ראש**:

אומר דוד המלך: {קו, כח} **וַיִּצְמְדוּ לְבַעַל פְּעוֹר וַיֹּאכְלוּ זֶבְחֵי מֵתִים: {כט} וַיִּכְעִסוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם וַתִּפְרָץ בָּם מַגֵּפָה: {ל} וַיַּעֲמֵד פִּינְחָס וַיַּפְלֵל וַתַּעֲצֵר הַמַּגֵּפָה.**

כותב **הרב עמנואל חי ריקי** זצ"ל {חזה ציון על תהילים} – **ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה**. הנני מוצא בפסוק זה חמשה תיבות, וכל תיבה מחמשה אותיות, ולכן ניחא דלא כתיב 'ויתפלל' אלא 'ויפלל', מלבד מאי דאמור רבנן {סנהדרין דף מ"ד ע"א} על תיבה זו שעשה פלילות עם קונו. ואפשר לומר דהחמשה תיבות רומזים לחמשה אצבעות היד שבו לקח הרומח, כדכתיב {במדבר כה, ז} ויקח רמח בידו. והחמשה אותיות שבכל תיבה ירמוז לחמשה מוצאות הפה, שדבר שגם הוא היה רוצה לעשות צרכיו וכמשאז"ל {סנהדרין דף פ"ב רע"ב}, כדי ששבט שמעון יניחוהו לעבור וע"י זה יתעצר המגפה.

אומרת הגמרא {מסכת ברכות כו, ב} – **תפלות אבות תקנום. רבי יהושע בן לוי אמר: תפלות כנגד תמידין** קרבנות התמיד שמקריבים בכל יום במקדש **תקנום** אנשי כנסת הגדולה. **תניא** בבבלייתא אחרת **כוותיה** כשיטתו דר' יוסי ברבי חנינא, **ותניא** בבבלייתא אחרת **כוותיה דרבי יהושע בן לוי. תניא** כוותיה דרבי יוסי בר' חנינא: **אברהם תקן תפלת שחרית שנא' {בראשית יט-כז} וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם, ואין עמידה אלא תפלה, שנאמר {תהילים קו-ל} ויעמד פינחס ויפלל.**

מישראל, כל עוד נשמתו בו, עד לרגע האחרון, יוכל לשוב בתשובה שלימה על כל עונותיו ופשעיו, ולאחר מכן כבר אבדה תקותו, ולכן ביקש עליהם רחמים, וירדו 'חיים' שאולה, כדי שיוכלו לחזור בתשובה, וסיים שזהו אשר מסרו לנו חז"ל בבי"ב ע"ד א דהו חלפי אבלועי דקרח ושמע דהו אמרין משה אמת ותורתו אמת, זהו מאלו שנתבצר להם מקום אחרי שהועילה להם תפלת משה רבינו ע"ה וטרם שירדו שאולה חזרו באמת בתשובה עכד"ק.

כותב הספר מרגליות הים – וזהו כעין דברי המאירי בטעם שמפקחין את הגל בשבת אפילו לצורך חיי שעה, כי באותה שעה מועטת יוכל עוד לחזור בתשובה.

חלק מבני עדות אשכנז, מיד לאחר שעושים התרת נדרים בערב ר"ה, הם מצהירים מודעה לגבי היום האחרון של החיים שלהם, היות וכעת ר"ה ולא יודעים מה יגזר עליך; לפעמים אדם נמצא במצב קשה ל"ע, ואז מגיע השטן ומנסה להפיל אותו ברגעים האחרונים של חייו. הוא בא אליו ואומר לו: "תשמע, אני יכול לפתור לך את כל הבעיות שלך ברגע! – תכפור בעיקר! תאמר שאתה לא מאמין ביי"ג עיקרים ולא מאמין בקב"ה – וכל הייסורים שלך יעלמו ברגע איי"; בנאדם שנמצא במצב כזה, הוא מבולבל מאד ויכול לקבל החלטות שגויות ברגע – ולכן יש שנהגו למסור מודעה בערב ר"ה, וכך אומרים;

"...באם שיבא חס וחלילה בעת הזאת המסית והמדיח המקטרג הגדול, יצרי הרע מנעורי להסית ולהדיח ולפתות אותי חס וחלילה לכפור בעושי יוצרי ובוראי מלך המלכים הקב"ה או בתורתו הקדושה והטהורה או במצוותיה, הן מצוות דאורייתא או מדברי קבלה או מדרבנן, תורה שבכתב או תורה שבעל פה או סייג וגדר ושמירת למשמרת חס וחלילה. הריני מוסר מודעה בצירוף קודשא בריך הוא ושכינתיה לפניכם עדה קדושה במודעה גמורה בכל דיני מסירת מודעה שתקנו חכמים ז"ל, שיהא הפתוי ההוא שיסית וידיח אותי כאפס וכאין וכחרס הנשבר. באם שחס וחלילה אודה לו חלילה וחלילה מתוך צער ובלבול וטירוף הדעת ושכלי ולבי בל עמי, ואין אדם נתפס על צערו. אבל האמת מודה אני לפניכם בהודאה גמורה שאני מאמין באלהים הבורא יתברך שמו, שהוא אחד ושמו אחד, ואני מקבל עלי עול מלכותו. שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. וה' אלהים אמת ותורתו אמת, משה עבדו נאמן ביתו אמת ותורה שבכתב ושבעל פה אמת, וכל מצוות דאורייתא ומדברי קבלה ומדרבנן אמת, וכל דקדוקי מצוות אמת. ואני מאמין בהם באמונה שלמה, תהלות לאל יתברך בלב שלם ובנפש חפצה, אל אחד נאמן, אדון כל המעשים ברוך הוא. ואין אני כופר חלילה וחלילה בשום מצוה מהמצוות קטנה או גדולה מדאורייתא ומדברי קבלה ומדרבנן, רק את האלהים אני ירא. אני מאמין ביי"ג עיקרים בכלל ובפרט. שהבורא יתברך שמו הוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים. ושיש שר טוב לצדיקים לעולם הבא ועונש רע ומר לרשעים. ושיהיה תחיית המתים בעת שיעלה רצון הבורא יתברך שמו, שבידו להמית ולהחיות. ובביאת המשיח. והבורא יתברך שמו אינו גוף ולא דמות הגוף. והוא אור גדול ונורא מאוד. אור קדוש וטהור, אור קדמון אור צח אור מצוחצח. אור זך ונקי אור טמיר ונעלם. אור פשוט אין סוף ברוך הוא. והוא חי וקיים מקור מים חיים ה' וממנו תוצאות חיים..."

לתוך הבור? – לכאורה, זה לא משנה שום דבר. עצם הנס הזה שהאדמה בלעה את כולם – עד המחט הקטנה שהיתה ברשותם; מובא במדרש הגדול, שהבור הגיע עד האוהל של און בן פלת ורצה לשאוב אותו לתוכו! – ממילא לא מדובר בסתם בור. אבל שוב, מה זה משנה אם הם נכנסו חיים או מתים לתוכו – הנס הוא נס!

⁶ **ברוך שאמר**: בספרו **אור יהל**.
⁷ **ברוך שאמר**: ברגע שמרימים אותו, הוא יכל לומר עוד פסוק אחד: "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד" - תכל על החצי דקה הזאת – זה נצח!!!

* - ואין למו מכשול - נא **לא לעיין** בעלונים בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה שלא יצא שכרו בהפסדו. * נא **לא לטלטל** במקום שאין בו עירוב כהלכה.

העלון טעון גניזה

להבלת העלון בדוא"ל או בוואטפ- (בלי נדר ובע"ה) ניתן לשלוח הודעה לכתובת דוא"ל הבאה: rk-pk@hotmail.com - כמו כן ניתן להוריד את העלון מאתר לדעת.נט גליונות פרשת השבוע.

וְהַעֲקָר לֹא לְפִתְחֵי כְּלָל !!! ה' בְּעֶזְרֵנוּ וְהוֹא יִדְבֵּר אֶת אֲוִיבָנוּ תִּתְקַדְּמוּ !!!

פְּרֻשֵׁת "פִּינְחָס" - נושא: "מעלת השלום" - הרב ברוך רוזנבלום שליט"א (נמסר בשנת ה-תשפ"ג שנת 2023 למניינם).

ועל מה התפלל פינחס?
אומר השמן ראש - שלא יהרג תיכף, אלא יהא 'מוכה' בלבד, כדי שיוכל עוד לחזור בתשובה, כי אין חשבון בשאלו ואי אפשר לתקן רק בחיים חיותו.

אחד מיי"ב הניסים שנעשו לפינחס, כפי שמובא בתרגום יונתן בן עוזיאל [סוף פרשת בלק] הוא, שלאחר שנעץ בהם פינחס את הרומח - הוא לא נשבר, למרות שהוא עשה איתם סיבוב בכל המחנה, וגם טיפת דם אי לא יצאה מהם - ומה היתה המטרה שהוא סחב אותם בכל המחנה?! פשוט מאד. שיעשו תשובה! כי אם הוא היה נועץ בהם את הרומח ישר בלב, הם היו מתים על המקום ולא מספיקים לעשות תשובה.

בא התפארת שלמה לאדמו"ר מראדומסק זיע"א ואומר דבר נפלא;
לאחר שהרג פינחס את זמרי וכזבי, נאמר {כה, יג} וַיִּכְפַּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, ולאחר מכן נאמר {שם יד} וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמִּכָּה אֲשֶׁר הִכָּה אֶת הַמְדִינִית זָמְרִי בֶן סָלוּא נָשִׂיא בֵּית אֵב לְשִׁמְעוֹנִי - ולמה נסמכו הפס' הללו זה לזה?

אומר התפארת שלמה - וזהו שסמך "וַיִּכְפַּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" - וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמִּכָּה, היינו אחר שכפר עליו נתעלה והחזיר שמו בתוך קהל ישראל. אבל בשעת החטא כתיב "והנה איש מבני ישראל בא" - לא נזכר שמו עד שפנחס תיקן נשמתו "ויכפר על בני ישראל" מיד "ושם איש ישראל המוכה" והנה הוא ביחוסו נשיא בית אב לשמעוני.

פירוש הדבר, אם סחב אותם פינחס בכל מחנה ישראל על הרומח, ממילא היה להם זמן לעשות תשובה, ואם הם עשו תשובה, ממילא גם יתכפר להם על המעשה. ולכן נאמר גם "וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמִּכָּה" - ולא 'הנהרג' - ולמה? לומר לנו, שבזמן שהוא היה מוכה - תלוי על הרומח, היה לו זמן לעשות תשובה!

שאלנו, למה כאן פרסמה התורה את שמותיהם של החוטאים, בשונה ממקומות אחרים שבהם היא נמנעה מלפרסם שמות של חוטאים?
ע"פ מה שאומר לנו התפארת שלמה, התשובה פשוטה מאד. היות והם עשו תשובה ונתקבלה תשובתם, יכלה התורה לפרסם את שמותם!

האם באמת תפילה על אדם אחר שיחזור בתשובה מועילה?
מצינו בספר שמואל ב', שבשעה שהודיעו לדוד המלך שבנו אבשלום נהרג, אמר דוד ח' פעמים את המילה 'בני';
אומר הנביא: {ש"ב יט, א} וַיִּרְצֵן הַמֶּלֶךְ וַיַּעַל עַל עֵלִית הַשָּׁעַר וַיִּבְכֶּה וַיֹּאמֶר בְּלִבְתּוֹ בְּנֵי אֲבִשָׁלוֹם בְּנֵי בְנֵי אֲבִשָׁלוֹם מִי יִתֵּן מוֹתִי אֲנִי תַחְתִּיךָ אֲבִשָׁלוֹם בְּנֵי בְנֵי - ח' פעמים הוא אומר "בְּנֵי בְנֵי" - ולמה?

אומרת הגמרא [מסכת סוטה י, ב] - הני תמניא "בני" למה מדוע אמר דוד 'בני' שמונה פעמים? משיבה הגמרא: **שבעה** פעמים שהזכיר 'בני' היינו משום **דאסקיה** שעל ידיהן העלה דוד את אבשלום **משבעה מדורי גיהנם**. ואידך ולענין הפעם הנוספת, השמינית: **איכא דאמרי דקריב רישיה לגבי גופיה** יש אומרים שעל ידיה התקרב ראשו של אבשלום לגופו. שכן ראשו של אבשלום נזרק רחוק מגופו, ועיי תפילתו של דוד נישא ראשו מן המקום אליו הושלך והתקרב לגופו. **ואיכא דאמרי דאייתה לעלמא דאתי** ויש אומרים, שהביאו בכך לעולם הבא.

נשאלת השאלה - איך אפשר בדיוק להביא אדם שמרד באביו לחיי העולם הבא?
אומר המשבצות זהב - ועיי שם בתוספות (ד"ה דאייתה לעלמא דאתי) שהקשה, מדברי הגמרא [סנהדרין קד, א] ברא מזכי אבא, אבא לא מזכי ברא, אין אברהם מציל את ישמעאל ולא יצחק את עשיו, וא"כ איך הציל דוד את אבשלום והביא אותו לחיי העוה"ב. ותירך תוספות בכמה אופנים, דאבשלום כיון שנטל את עונשו ואת חלקו בעוה"ז ומת במיתה משונה, הועילה לו תפילת אביו. ועוד, שאבשלום לא עבד עבודת כוכבים. עוד תירצו, שמה שנאמר שהאב לא מציל את הבן, היינו שמשום כבודו

רקעיקר לא לפתח פלל !!! ה' בעצרתו יהוא ידבר את אויבנו תתתבר !!!

שבת קדוש 'פינחס' ה- תשפ"ג

Join us for Shabbat

ברוך שאמר

בס"ד

משיחותיו של הרב"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

פְּרֻשֵׁת "פִּינְחָס" - נושא: "מעלת השלום" – הרב ברוך רוזנבלום שליט"א { נמסר בשנת ה-תשפ"ג (שנת 2023 למניינם) }.

בנפשו אלא כשהיה עמה אבל אחר שנבדל ממנה לא נשאר בו רושם החטא כי הוא נבדל במיתה ומיתתו טהרה נפשו, ובוה נתן טעם למה קראו איש ישראל כי אחר הריגה בשם ישראל יכונה...

בא הספר המעיין הנצחי ומביא את דברי הרמ"ק – מובא במשנה {סנהדרין ז, א}: "שלושה מלכים וארבעה הדייטות אין להם חלק לעוה"ב. שלושה מלכים – ירבעם, אחאב, מנשה. ארבעה הדייטות – בלעם, דואג ואחיתופל וגיתזי". ואומר על זה רבינו הרמ"ק בסידורו שאין לחשוב שלא יבואו לעולם הבא, מי יתן והייתי זוכה למה שיזכה מנשה מלך יהודה⁹, כי רוב ימיו האחרונים היו בתשובה שלימה¹⁰. אלא סידרו דבר זה במשנה כי היכי דתהוי להו כפרה, כי כשם שכל מי שנאמרה שמועה מפיו, שפתותיו דובבות בקבר, כך כשמספרים בגנותו הוא שומע ומצטער ומתכפרים לו עוונותיו וכו'.

והוסיפו על זה חז"ל בגמרא {שם קד ע"ב}: "דורשי רשומות היו אומרים, כולם באים לעוה"ב שנאמר {תהלים ס, ט}: "לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחוקקי מואב סיר רחצי על אדום אשליך גלעי עלי פלשת התרועעתי". 'לי גלעד', זה אחאב שנפל ברמות גלעד. 'מנשה', כמשמעו. 'אפרים מעוז ראשי', זה ירבעם דקאתי מאפרים. 'יהודה מחוקקי', זה אחיתופל דקאתי מיהודה וכו'.

ומסביר הרב"ק רבי צדוק הכהן מלובלין זצוק"ל {מחשבות חרוץ מב, ב}, שהדורשי רשומות אינם חולקים על המשנה, אלא שהמשנה קבעה את דינה כפי דין תורה שבעל פה בעולם הזה, ומכיון שנשתקעו בעומק הרע הרבה, נחרץ דינם שאין להם חלק לעוה"ב. אך הענין הוא, שגם אלו החוטאים הם מלאים חרטה על עוונותיהם, "ואין לך רשע מישראל שאינו מתחרט איזה רגע אחר שעברה ההנאה", כשאין שם עוד הסתת היצר, וזאת, מצד עומק הטוב שבעמקי לבו. וגם אלו שנזכרו במשנה שאין להם חלק לעוה"ב מ"מ אי אפשר שלא ישאר עדיין איזה עומק הטוב בזרע יעקב אבינו ע"ה שמיטתו שלימה, ואין בו פסולת.

אותו עומק טוב שנשאר משול לאור. כמו אור כלשהו, כשניתק, מניח ומותיר אחריו את רישומו, כך אור זה שבשורש זרע ישראל אע"פ שניתק לגמרי ח"ו על ידי חטאיו, שלא חזר עליהם בתשובה ואף לא הרחיק בתשובה, מ"מ השאיר אחריו רשימה כלשהי, אלא שרשימה זו "אינו מושג כלל בהתגלות האור בפועל, שזהו התגלות האור דעוה"ב שהשיגוהו חכמי ישראל. ורק דורשי רשומות הם השיגו גם רשימות זו, וסוף סוף יש להם חלק לעולם הבא, וכולם דבקים בה' אלקיהם להיות חיים כולם היום.

אם כן איפוא, אפילו מלכי ישראל שהיו מפורסמים ברשעתם, ושנים רבות חטאו והחטיאו את הרבים בעבודה זרה ועוד עבירות חמורות, גם הם באים על תיקונם ונשמתם מוצאת את מנוחתה בעולם העליון.

מצאתי מציאה נפלאה, שאלמלא ראיתי שהרב חיים זייטשיק זצ"ל מסביר אותה, לא הייתי מוצא לזה יד ורגל;

אומר המדרש {במדבר רבה, פרשה יח, אות טו} – **אָמְרו רְבוּתֵינוּ אֶשְׁתּוּ שֶׁל קָרַח כְּשִׁירָה לְגִיּהֵנָם כְּבַת אוֹתָהּ.**

מסופר שפעם בלי"ג בעומר, לקחו את הרב שטיינמן זצ"ל לאירוסין של א' מהמקורבים שלו. אז על הדרך, רצה הנהגה להראות לרב 'אטרקציות' – מדורות, אז הוא לקח אותם למקום שעשו את המדורה הכי גדולה בעיר –

הקדימו ועלו עננים מן כיוון הפינה שעמדה אשתו שם בתפלה {כסימן שתפלתה נענתה לפני תפלת בעלה}. **כי נחית** כשירד מן העליה, **אמר להו** אבא חלקיה לזוג החכמים: **אמאי אתו רבנן** מדוע באו החכמים? **אמרו ליה** החכמים: **שדרי לן רבנן לגבי דמר למיבעי רחמי אמיתרא** שלחו אותנו החכמים אל הרב {כלומר אליך} לבקש ממך שתתפלל על הגשם. **אמר להו** אבא חלקיה: **ברוך המקום שלא הצריך אתכם** להזדקק **לאבא חלקיה**; החכמים בקשו שיסביר את הנהגותיו המוזרות ... **אמרו ליה** החכמים לאבא חלקיה: **ומאי טעמא קדים סלוק ענני מהך זיתא דהוות קיימא דביתהו דמר לעננא זדיה** ומאיזה טעם הקדימו העננים ועלו מאותו כיוון של הזוית שהיתה עומדת שם אשת הרב, לפני העננים שעליו מן הכיוון שעמד שם הרב עצמו? השיב להם אבא חלקיה: **משום דאיתתא שכיחא בביתא מפני שהאשה מצויה בדרכי בבית, ויהבא ריפתא לענני** ונותנת לחם לעננים הנצרכים לכך. **ומקרבא הנייתה** ועוד גדולה זותה במצוות צדקה ממני, שההנאה הבאה לעננים ממנה מיידית היא, שהיא רגילה לתת להם דברי מאכל, שאין העני צריך לטרוח בהם עד שיאכלם, **[ואנא יהיבנא] זוזא ולא מקרבא הנייתה** ואילו אני נותן לעננים מעות, שאין הנאתן מיידית, שצריך העני לטרוח בקניית אוכל לפני שנהנה מן הצדקה. **אי נמי** סיבה נוספת שבגללה נענתה היא תחילה, מפני המעשה שקרה **בהנהו בירוני דהוו בשיבבותן** באותם בורים ועמי הארץ שהיו בשכונתו. **[אנא] בעי רחמי דלימותו** אני התפללתי לרחמי שמים שימותו בעוונותיהם, **והיא בעיא רחמי דליהדרו בתיובתא** ואילו היא התפללה לרחמי שמים שיחזרו בתשובה **[ואהדרו]** ואכן חזרו בתשובה.

א"כ למדנו מכאן, שכאשר אדם מתפלל על בנאדם שיחזור בתשובה – התפילה עוזרת! לפעמים, רח"ל, יש ב שירד מן הדרך – אל תאמר "מה תעזור התפילה" – להיפך! תתפלל עליו!

כותב השפתי כהן – ונזכר צלפחד בתורה שבע פעמים, שלוש בפרשת פינחס וארבע בפרשת מסעי, לומר שהצילוהו בנותיו לצלפחד אביון והעלוהו משבעה מדורות גיהנום, כמו שאמרו חז"ל {ב"ב קט"ז}. כל מי שאינו מניח בן הקב"ה מתמלא עליו עברה, שנאמר והעברתם נחלתו לבתו, ואלו אף על פי שהם בנות הצילוהו מהעברה, וזהו שם צלפחד – צל פחד שהוא גיהנום, שהכוונה שנקראת צלמות, צל מות. וזהו שאמרו בחטאו מת, כיוונו לעשות את המיזיד שוגג, ולמעלה אין דנין על השגגה, לפי שהוא מורכב מחומר וצורה וכו'.

בקטע הקודם, מביא **השפתי כהן**, שגם השמות של בנות צלפחד מורות על סדר התפילה שהתפללו על אביהם;

כותב השפתי כהן – מחלה, שכל יום ויום היתה מתפללת על חטא אביה שה' ימחול לו. נעה, שהיתה נעה ונדה על אביה. חגלה, חג לה שהיתה חוגה ובאה בכל יום לבית המדרש לשמוע ההלכה מפי משה ... מלכה, הוא לשון המלכה שהיא לשון עצה, ונתרצו כולם לבוא לבית המדרש...⁸

בא האור החיים הקדוש ואומר דבר פלא – **עוד** יתבאר על זה הדרך על פי מה שקדם לנו מדברי המקובלים שלא ידח נדח מכל ניצוצי הקדושה וכלן לבסוף יזכו למקום שממנו באו והגם שיריע איש ישראל אף יצריך נפשו סוף כל סוף יחזור לשורשו, והוא אומר **ושם איש ישראל** הרי שאפילו אחר מעשה בשם ישראל יכונה הא למדת שלא נעקר משורשו, **המוכה** פירוש שהכה פנחס מודיען הכתוב שלא הוכה באבדון נפשו אלא אשר הוכה את המדינית פירוש אותו החלק הרע שנדבק בו מאת המדינית שיתכנה אליו שם הכאה הוא שהוכה ומת באמצעות הכאת פנחס, הא למדת שיצא הפסדו מה שהפסיד בעבירה נפרע ממנו העון בהכאתו של פנחס שהרגו ומיתתו כפרתו. או על זה הדרך שלא הוכה

⁹ **ברוך שאמר**: מובא בזוהר הקדוש, בשער ההיכלות, שבהיכל החמישי בריקע יושבים כל בעלי התשובה שעשו תשובה גמורה – ומי יושב שם? כגון ר' אלעזר בן זורדיא {ע"י מסכת ע"י ז.}. ובאותו שער של ההיכל, יושב מנשה מלך יהודה.
¹⁰ **ברוך שאמר**: מובא בחז"ל שהיו כ"ב שנה.

⁸ **ברוך שאמר**: על תרצה הוא לא כותב כלום, אולי משום שמשמעות השם מובנת – 'תרצה' מלשון התרצות – שהקב"ה ירצה לקבל אותו בתשובה שלמה.

* - ואין למו מכשול - נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה שלא יצא שכרו בהפסדו. * נא לא לטלטל במקום שאין בו עירוב כהלכה.

העלון טעון גניזה

להבלת העלון בדוא"ל או בוואצפ- (בלי דר ובע"ה) ניתן לשלוח הודעה לכתובת דוא"ל הבאה: rk-pk@hotmail.com - כמו כן ניתן להוריד את העלון מאתר לדעתנט גליונות פרשת השבוע.

וְהַעֲקָר לֹא לְפִתְחֵי כְּלָל !!! ה' בְּעֶזְרֵנוּ יִהְיֶה יְדְבָר אֶת אוֹיְבֵינוּ תִּקְרָתְנוּ !!!

שבת קדש 'פינחס' ה- תשפ"ג

Join us for Shabbat.

ברוך שאמר

בס"ד

משיחותיו של הרב"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

פְּרִשֶׁת "פִּינְחָס" - נושא: "מעלת השלום" – הרב ברוך רוזנבלום שליט"א { נמסר בשנת ה-תשפ"ג (שנת 2023 למניינם) }.

פוטי זה שפיטס אבי אמו והוא יתרו, עגלים לעבודת כוכבים והרג נשיא שבט מישראל. בא הכתוב ויחסו פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן א"ל הקב"ה למשה הקדם לו שלום שנאמר { במדבר כה-יב } לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום.

כותב התרגום יונתן בן עוזיאל – ואעבדיניה מלאך קיים ויחי לעלמא האפוך את פנחס למלאך ויחיה לעולם למבשרא גאולתא בסוף יומיא ויזכה לבשר על הגאולה בסוף ימיו, כלומר יזכה להיות אליהו הנביא שיבשר על הגאולה.¹²

האות וא"ו במילה "שלום" היא וא"ו קטיעא ;

כותב ר' יצחק חבר, שלון[ים] = 'שלום' = 380 כמספר הכהנים הגדולים שיצאו מפנחס.

כותב תוספות¹³ - "...שעמדו ממנו שמונים כהנים בבית ראשון ושלש מאות בבית שני..."

שאלת השאלה – מה פירוש 380 כהנים יצאו מפנחס?

אין הכוונה שלאחר שכהן א' מת נתמנה אחר תחתיו – אלא מה? ברגע שממנים כהן גדול ביום הכיפורים, ממנים לו גם כהן אחר תחתיו – למה? שמה ימות או יקבל טומאה וכו'. פירוש הדבר, שלאותו כהן שממונה תחת הכהן הגדול יש דין של כהונה; האישה הקמחית שזכתה לשבעה בנים כהנים גדולים – אין הכוונה שבכל שנה מת לה ילד, אלא הגדול מונה לכהן גדול ומינו את אחיו אחריו לסגן, וכך לשנה אחריו, נתמנה הבן הנסוף לכהונה גדולה ותחתיו הבן שאחריו וכו' וכו'. ולכן כשכתוב שיצאו ממנו 380 כהנים גדולים, לא בטוח שכולם שרתו, אלא חלק שרתו וחלק השלימו את הכהונה.

כותב בעל הטורים – את בריתי שלום. ו' קטיעא כי פנחס הוא אליהו וכן אליה כתיב חסר וי"ו ויעקוב מלא ו' שנטל ו' מאליהו למשכון עד שיבא עם המשיח ויגאל את בניו וזהו יגל יעקב ישמח ישראל ישמח אותיות משיח שישימח לימות המשיח ויחזור הוי"ו ויהא אליהו שלם.

באים חז"ל הקדושים, ומביאים רשימה שלימה על הכוח של השלום ;

אומר המדרש { במדבר רבה, פרשה כא, אות א } – פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן { במדבר כה, יא }, אמר הקדוש ברוך הוא בדין הוא שיטל שכרו, { במדבר כה, יב } : לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום, גדול השלום שנתן לפנחס, שאין העולם מתנהג אלא בשלום, והתורה פלה שלום, שנאמר { משלי ג, יז } : דרכיה דרכי נעים וכל נתיבותיה שלום. ואם בא אדם מן הדרך שואליו לו שלום, וכן שחרית שואליו לו שלום, ובאמש כן שואליו בשלום, שמע ישראל חותמין פורס ספת שלום על עמו, התפלה חותמין בשלום, בבקפת כהנים חותמין בשלום. אמר רבי שמעון בן הלפתא אין כלי מחזיק ברכה אלא שלום, שנאמר { תהלים כט, יא } : ה' עז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום.¹⁴

השם 'שלום', כידוע, הוא אחד משמותיו של הקב"ה – והראיה?

אומרת הגמרא { מסכת שבת יב } – אסור לאדם שיתן שלום לחבירו בבית המרחץ משום שנאמר { שופטים ו-כד } ויקרא לו ה' שלום.

מה זה בדיוק השם 'שלום'?

מכל הקרשים של הצרכניות בעיר – כולל כל הצמיגים מהפנצ'ריות ; הסתכל הרב על המדורה ואמר : "איאיאיי ... אחד משישים בגיהנם!"

אם כן איך דוקא אשת קורח היא זאת שמכבה את האש של הגיהנם???

אומר הרב חיים זייטשיק { קול צופך ח"ב } – איתא במדרש {מד"ר וז, ג} : "עוברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו, מהו מעין ישיתוהו? שמוידין דמעות כמעיינות, עד שמצננין את גיהנם בדמעותיהן".

"אש של עולם הזה הוא אחד משישים של גיהנם"¹¹, בכל זאת, דמעות הרשעים שם בעוה"ב מצננים את אש הגיהנם, ומכאן ביכולתנו לתאר לעצמנו את מידת ועוצמת החרטה של הרשעים בעוה"ב, את מידת אש העלבון, הכאב והבושה של החוטאים שמתבטאת בדמעות שלהם המסוגלות לצנן את האש שהיא פי שישים מאש העוה"ז. החרטה העזה והעמוקה לוחצת על לבותיהם של החוטאים וגורמת להם דמעות בשיעור ובמשקל גדול ועצום, עד כדי כך שיש בהן כדי לצנן אש שכפולה פי שישים מאש העוה"ז.

אולי יש לומר כי דמעותיה [של אשת קרח] היה כה חזקות, כה מלאות חרטה, מטעם שהיתה הגורם לאותו אסון, עד אשר הועילו לצנן אשו של גיהנם. היתה לה סיבה להתחרט יותר ולהצטער יותר, שהרי היתה מפתח, מסיתה ומדיחה את בעלה "כמשה"כ חכמת נשים בנתה ביתה, זו אשתו של און, ואולת בידיה תהרסנו, זו אשתו של קרח", שם בעוה"ב הרגישה ונוכחה לראות מה עוללה ומה עשתה ומה היו התוצאות של מעשיה, כיצד הקדיחה את תבשיל בעלה, ולכן עלתה חרטתה על חרטת כל האחרים, בעלה וכל אנשיו, דמעותיה היו חריפות יותר, עד שדוקא הן הועילו לצנן את אש הגיהנם.

אם כן למדנו, שדבר ראשון עמד פינחס בתפילה להקב"ה שזמרי בן סלוא יעשה תשובה. וחוף מזה, בזכות המעשה הזה הקב"ה לא כילה את בני ישראל – { כה, יב } לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום ;

שאלת השאלה – מה זה 'ברית שלום'?

אומר הספורנו – את בריתי שלום. ממלאך המות כענין עושה שלום במרומו כי אמנם ההפסד לא יקרה אלא בסבת התנגדות ההפכים...

פירוש הדבר, פינחס קיבל ברכה שלא תהיה לו מריבה בתוך גופו וז"ש "שלום ממלאך המוות"; האדם מורכב מיסודות שהם הפכים אחד מן השני. האדם מורכב מאש, מים, עפר ורוח; אמר הקב"ה, בדר"כ אדם שאחד מאיבריו לא מתפקד בצורה תקינה, איברים נוספים ג"כ לא מתפקדים – לכן בנאדם שלוקח כדורים, לדוגמא – ללב, הורס לעצמו את הכבד, ואז הוא צריך לקחת כדורים לכבד, שהורסים לו את המעינים – הגוף בבלגן! לכן אמר הקב"ה : "הנני נתן לו את בריתי שלום" – לא תהיה לך מריבה בין האיברים, וממילא יהיה לך שלום ממלאך המוות.

אומר הכלי יקר – ולכן נאמר לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום והילייל לכן אמור לו, אלא ביאורו שהקב"ה אמר למשה לכן אמור לכל ישראל על עצמך הנני נותן לו את בריתי שלום כדי שלא יאמרו ישראל שאין אתה בשלום עם פנחס על שהורה הלכה בפניך לכן תודיע לרבים ותאמר מצדך הנני נותן לו וגוי והנני קאי על משה.

האמת היא, שזו גמרא במסכת סנהדרין { דף פ"ב ע"ב } – בקשו מלאכי השרת לדחפו לפגוע בפנחס, לפי שדיבר בלשון קשה כלפי מעלה. אמר להן הקב"ה : הניחו לו קנאי בן קנאי הוא בן לשבט לוי הוא, ולוי היה קנאי שקינא במעשה דינה, משיב חימה בן משיב חימה הוא בן בנו של אהרן הוא, שהשיב חרון אף במעשה של קרח. התחילו שבטים מבזין אותו ואומרים : ראיתם בן

¹² ברוך שאמר : ידוע שבשעה שהגיעו פנחס וכלב לרגל את ארץ ישראל, אמר פנחס לרחב שלא צריך להחביא אותו אלא רק את כלב – ולמה? שפנחס היה בבחינה של מלאך – רואה ואינו נראה.

¹³ זבחים ק"א, ב. ד"ה יואידך.

¹⁴ ברוך שאמר : מימרא שמסיימת את משניות מסכת עוקצין.

¹¹ ברכות נז.

ז

* - ואין למו מכשול - נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה שלא יצא שכרו בהפסדו. * נא לא לטלטל במקום שאין בו עירוב כהלכה.

העלון טעון גניזה

להבלת העלון בדוא"ל או בוואטפ- (בלי דר ובע"ה) ניתן לשלוח הודעה לכתובת דוא"ל הבאה: rk-pk@hotmail.com - כמו כן ניתן להוריד את העלון מאתר לדעתנט גליונות פרשת השבוע.

רקעיקר לא לפתח פלל !!! ה' בְּעֶזְרֵנו יְהוָה יִדְבַּר אֶת אוֹיְבֵינוּ תִּתְּתֵנוּ !!!

שבת קדוש 'פינחס' ה- תשפ"ג

Join us for Shabbat.

ברוך שאמר

בס"ד

משיחותיו של הרב"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

פְּרֻשֵׁת "פִּינְחָס" - נושא: "מעלת השלום" - הרב ברוך רוזנבלום שליט"א { נמסר בשנת ה-תשפ"ג (שנת 2023 למניינם) }.

בואו נתקדם לעוד שלב א', לפני שנתחיל לסגור את כל הקצוות :
 {כה, יג} וְהִיְתָה לוֹ וּלְזָרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהִנֵּחַ עוֹלָם וגו' – בשביל מה היה צריך הקב"ה לתת לו "בְּרִית כְּהִנֵּחַ עוֹלָם"?
 אומר רש"י – **ברית כהנת עולם**. שאף על פי שכבר נתנה כהנה לזרעו של אהרן, לא נתנה אלא לאהרן ולבניו, שנמשחו עמו ולתולדותיהם שיולידו אחר המשחתן, אבל פנחס שנלד קודם לכן ולא נמשח, לא בא לכלל כהנה עד כאן. וכן שנינו בזבחים (קא, ב) לא נתכהן פנחס עד שהרגו לזמיר.
 ע"פ הדברים האלה, מובן שהיות והוא היה קטן מידי, לכן הוא טרם נמשח – מקובל. אבל הייתי רוצה להקשות על זה:

אומרים חז"ל {במדבר רבה, פרשה כ, אות כה} – **ועשה לו {הקב"ה לפינחס} שנים עשר נסים, הנס האחד, דרפן לפרש זה מזה, והדביקן המלאך. הנס השני, סתם פיהם המלאך, כדי שלא יצוהו השלישי, כון את הרומח כנגד הקבה שלה, כדי שתהא זכרותו נראה בתוך הקבה מפני הנוקרנין, כדי שלא יהיו אומרים אף הוא נכנס ועשה צרכו. הרביעי, האריך הברזל כדי שידקור את שניהם. החמישי, נתן כח בזרועו כדי שיגביה את שניהם. הששי, נתן כח בעץ לסבל את שניהם. השביעי, לא נשטמו מן הזין אלא עמדו במקומן. השמיני, הפכו המלאך בראש הרומח כתקנו, לראות קלונים לכל. התשיעי, לא הטיפו דם, שלא יטמא פינחס. העשירי, ששמר הקדוש ברוך הוא רוחותיהן שלא ימותו ויטמא האחד עשר, הגביה המלאך את המשקוף כדי שיצאו שניהם בין כתפיו תלוי לעיני הכל. השנים עשר. פשיצא עמדו בני שבטו לפגע בו, ירד המלאך ונגן בהם.**
 נשאלת השאלה – אם הוא עדיין לא נתכהן, מה היה אכפת לקב"ה שהוא יטמא?! ואם היה אכפת לקב"ה שהוא יטמא, אז משמע שהוא כן נתכהן?!

כותב הרמב"ם {הלכות ביאת המקדש פ"ה אות י"ג} – **כמה מים צריכין להיות בפיור אין פחות מקדיש ממנו ארבעה כהנים שגאמר {שמות ל-יט} 'אהרן ובניו' והיו אלעזר ואיתמר ופינחס עמהם הרי ארבעה.**
 משמע מכאן, שפינחס כבר היה כהן!

בא הזוהר הקדוש ועוד מפרשים, ואומר – נכון. פינחס כבר נתכהן – אבל הוא הפסיד את הכהונה! – ולמה?

אומר הזוהר הקדוש {ח"ג דף רי"ד ע"א} – **כל כהן שהורג נפש, נפסלה כהנתו לעולמים, שהרי ודאי פסל אותה דרגה שלו אליו. ופינחס מהדין היה פסול לכהנה, ובגל שקנא לקדוש-ברוך-הוא, הצטרף ליחס לו כהנת עולמים, לו ולבניו אחריו לדורי דורות.**

כותב החזקוני – **את בריתי שלום**. אין לו לירא מקרובי זמרי וכזבי. ד"א 'בריתי שלום', דואג היה פן יפסיד כהונתו דאמרינן {ברכות לב, ב}: כהן שהרג את הנפש לא ישא כפיו¹⁸, עד שהבטיחו הקב"ה הואיל והרציחה לשם שמים היתה כמו שמפרש והולך.

לאחר הדברים האלה, הייתי רוצה לעבור לחטא העגל – בואו נראה מה אירע שם:

אומרת התורה: {שמות לב, כו} **ויעמוד משה בשער המחנה ויאמר מי לה' אלי ויאספו אליו כל בני לוי: {כו} ויאמר להם כה אמר ה' אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו: {כח} ויעשו בני לוי כדבר משה**

אומר דוד המלך: {עו, ג} ויהי בשלם סכו ומעונתו בציון; אומרים חז"ל, בית המקדש נקרא בשם 'שלום'.

ולמה נקרא פינחס בשם 'שלום'? היות והוא עשה שלום בין עם ישראל לבין אביהם שבשמים, שנאמר {כה, יא} **ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי.**

בואו נלמד שני ביאורים של בעל הטורים – האי בפרשת תולדות, והבי בפרשת נשא;

אומרת התורה בפרשת תולדות: {בראשית כה, כה} **ויצא הראשון אדמוני פלו פאדרת שער ויקראו שמו עשו;**

כותב בעל הטורים – עשו. עשו בגימטריא שלום, שאלמלא שמו שהוא שלום היה מחרוב העולם...

בפרשת נשא, אומרת התורה: {במדבר ו, כו} **ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום;**

כותב בעל הטורים – שלום. בגימטריא עשו לרמוז הוי מקדים שלום לכל אדם¹⁵ ואפי' בשלום נכרי¹⁶.

כותב הרוקח {עה"ת פרי נשא} – אם לא יזכו ואז ממשיך עשו על ישראל, לכך שע"ו [376] תיבות באיכה ישבה וכו'.

אם כן פינחס קיבל את התואר 'שלום', וכך גם עשו קיבל את התואר 'שלום' – אז מה זה באמת 'שלום'?

אומר דוד המלך: {תהלים ק"כ, ו} **רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום;** עד עכשיו שמענו רק 'שלום'. אבל עכשיו יש 'שונא שלום' – מי זה בדיוק?

אומר המדרש {שוחר טוב בתהילים, מזמור ק"כ} – **וכי יש אדם שונא שלום? עשו שונא השלום, וכה"א {ויקרא כו} ונתתי שלום בארץ, אימתי יהיה כן? והשבת חיה רעה מן הארץ, ואין חיה רעה אלא חזיר, שנאמר {תהילים פ} יכרסמנה חזיר מיער – זה עשו הרשע.**

ממשך הפסי ואומר: {שם ז} **אני שלום וכי אדבר המה למלחמה;**

אומרים חז"ל {במדבר רבה, פרשה יט, אות טו} – {במדבר כ, יז}: **דרך המלך נלך, שאנו חוסמין את בהמתנו, {במדבר כ, יז}: לא נטה ימין ושמאל, זה קשה מפלם, שאמרו לו בכל סביבותינו יש לנו רשות להרג ולבוז, אבל בגבולך לא נטה ימין ושמאל. {במדבר כ, יח}: ויאמר אליו אדום לא תעבר בי, זה שאמר הפתוב {תהלים קכ, ז}: אני שלום וכי אדבר המה למלחמה...**

בא הספר טיול בפרדס¹⁷ ומביא ביאור נפלא לפסוק – והנה בכל דור ודור עומדים עלינו לכולותינו והקב"ה מצילנו מידם כי שורש האומות הוא עשו הרשע, אך כשהיית אינו מניחו להרע לנו אז הוא ית' סופר את מספר שמו שהוא שלום ועי"ז הוא בשלום אתנו ואינו עושה לנו רעה. ונלע"ד דעי"ז שישאל מרבים שלום זה עם זה ואין בהם מחלוקת, אז גורם השלום שבשמו של עשו שגם הם אינם עושים לנו רע והם שלמים אתנו, ממילא אין לנו לירא מעשו אם יש לנו שלום, וזה "ונתתי שלום בארץ" עי"י שיהא שלום אצליכם ממילא "ושכבתם ואין מחריד" כי לא יבואו האהעי"ו עליכם להרע לכם כי השי"ת ישים בשמו של עשו שלום ...

¹⁵ ברוך שאמר: כך אומרת המשנה באבות [פ"ד מט"ו] – רבי מתיא בן חרט אומר, הוי מקדים בשלום כל אדם.

¹⁶ ברוך שאמר: כך אומרת הגמרא [מסכת ברכות יז, א].

¹⁷ ברוך שאמר: אות בי' ס"ו.

¹⁸ ברוך שאמר: ועי"י עוד בשו"ת שבט הלוי {ח"ח סי' קע"ב} שדן האם כהן שהלבין פני חברו ברבים כשר לנשיאת כפים, שהרי אם דינו כרוצח פסול הוא מלישא כפיו כמבואר באו"ח סי' קכ"ח.

* - ואין למו מכשול - נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה שלא יצא שכרו בהפסדו. * נא לא לטלטל במקום שאין בו עירוב כהלכה.

העלון טעון גניזה

לקבלת העלון בדוא"ל או בוואצפ- (בלי דר' ובע"ה) ניתן לשלוח הודעה לכתובת דוא"ל הבאה: rk-pk@hotmail.com - כמו כן ניתן להוריד את העלון מאתר לדעתנט גליונות פרשת השבוע.

וְהַעֲקָר לֹא לַפְתָּח כָּלְל !!! ה' בְּעֶזְרָנוּ יִהְיֶה יְדָבָר אֶת אֹיְבָבָנוּ תִּקְרָתָנוּ !!!

פְּרֻשֶׁת "פִּינְחָס" - נושא: "מעלת השלום" - הרב ברוך רוזנבלום שליט"א { נמסר בשנת ה-תשפ"ג (שנת 2023 למניינם) }.

אומרת הגמרא {מסכת ר"ה יח, ב} - דאמר רב חנא בר ביזנא אמר ר' שמעון חסידא: מאי דכתיב {זכריה ח-יט} כה אמר ה' צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה? בתחילה קרי להו קורא הנביא לימים אלו ימי 'צום', ואחר כך קרי להו ימים של 'ששון ושמחה' הרי הוא סותר את עצמו! אלא הפירוש הוא כך: בזמן שיש שלום דהיינו, שבית המקדש קיים, יהיו ימים אלו לששון ולשמחה. אבל בזמן שאין שלום, אם יחרב הבית, ישוּבו ויהיו ימי צום.

אומר רבינו חננאל - "...בזמן שיש שלום, כלומר כל זמן שבית המקדש קיים יהיה לששון ולשמחה..."

כותב מנורת המאור {פרק גדול השלום} - ומיום שחרב בית המקדש נתמעט השלום, שנאמר {ירמיה כה} ונדמו נאות השלום.

בא הספר הר יראה, ומבאר לנו באופן נפלא את ענין השלום - ולמה היה בית המקדש השער לעליית התפילה, כי שמה מקום הכפרה והסליחה, היפך הכעס, וכמו שאומרים אנו בהגדה "ובנה לנו בית הבחירה לכפר בו על כל עוונותינו", וזהו החסד הגדול ביותר שאנו מודים עליו, והכפרה עניינה הוא סליחה, היפך הכעס, ומיד נעשה מצב של שלום ורצון בין ישראל לאביהם שבשמים, ואז השער פתוח והבנים סמוכים על שולחן אביהם. אבל כשאין בית מקדש והחטאים נאספים ואין כפרה, נשאר כעס ורוגז ולא פיוס, ובמצב של כעס סגורים השערים.

והוא שנאמר בתורה {שמות כ, כב} "ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית, כי חרבך הנפת עליה ותחללה", ומובא ברש"י; "ועוד, שהמזבח מטיל שלום בין ישראל לאביהם שבשמים, לפיכך לא יבא עליו כרת ומחבל", והוא ממכילתא שם;

"ר' יוחנן בן זכאי אומר, הריהו אומר "אבנים שלמות תבנה", אבנים שמטילות שלום, והרי דברים ק"ו ומה אם אבני מזבח שאינם לא רואות ולא שומעות ולא מדברות, על שמטילות שלום בין ישראל לאביהם שבשמים אמר הקב"ה לא תניף עליהן ברזל, המטיל שלום בין איש לאשתו בין עיר לעיר כו' בין משפחה למשפחה, על אחת כו"כ שלא תבא עליו פורענות.

ובמה המזבח מטיל שלום בין ישראל לאביהם שבשמים, ע"י הכפרה, כי הכפרה זהו סליחה, וסליחה היא פיוס והשלמה, הכפרה היא שלום בין ישראל לאביהם שבשמים.

וכל זמן שיש שלום בין ישראל לאביהם שבשמים, השערים - שערי ארמון המלך פתוחים לכל מבקש, שבשעת שלום כל השערים פתוחים, והאב הרחמן שומע כל בקשות הבנים וממלאן ברחמים, אבל משחרב בית המקדש ואין מזבח כפרה, אין סליחה, ונשאר הרוגז ח"ו, ואז השערים נעולים, כמלך בשר ודם הסוגר שעריו בשעת כעסו וא"א לבקש, וזהו בניס שגלו מעל 'שולחן אביהם'.

והנה מצינו בפניחס, שנאמר בו {במדבר כה, יא} פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן, ומביא על כך רש"י את דברי הגמרא: "לפי שהיו השבטים מבזים אותו הראיתם בן פוטי זה שפיטם אבי אמו עגלים לע"א והרג נשיא שבט מישראל, לפיכך בא הכתוב ויחסו אחר אהרן.

ויש לבאר, כי מדתו של אהרן היתה "אוהב שלום ורודף שלום", כמו שנינו באבות {פ"א מ"ב} וזו היתה עבודתו של אהרן הכהן בבית המקדש, לכפר ולעשות שלום בין ישראל לאביהם שבשמים, ואף זו היתה מעלתו של פנחס - "השיב את חמתו מעל בני ישראל", "ויכפר על בני ישראל".

לכן "הנני נותן לו את בריתי שלום". ומה היא "בריתי שלום" - "ברית כהונת עולם", "לכפר על בני ישראל", ולהביא פיוס ושלום.

וכן מצינו שנאמר בירמיהו {א, א} "דברי ירמיהו בן חלקיהו - מן הכהנים", ומובא בילקוט שמעוני {במדבר כה}: "ירמיהו היו ישראל מזלזלין אחריו ואומרים לא מבני בנייה של רחב הזונה הוא, וצריך הכתוב ליחסו דברי ירמיהו".

ויפל מן העם ביום ההוא בשלשת אלפי איש: {כט} ויאמר משה מלאו ידכם היום לה' כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה; אומר רש"י - מלאו ידכם. אתם ההורגים אותם, בדבר זה תתחנכו להיות כהנים למקום.

מה הקריטריון להיות כהן?!! לכאורה, לעבוד עובדי עבודה זרה! לא מובן מה הולך פה. פינחס שהרג את הנפש, אומר לנו הזוהר הקדוש, צריך להתכחן מחדש. אה אבל אומרת לנו הגמרא בברכות, שכל כהן שהרג את הנפש לא ישא כפיו. אבל כאן בחטא העגל, הקריטריון לכהונה, אומר לנו רש"י, זה הריגת עובדי עבודה זרה - אז מה הולך פה?!

כדי לענות על הענין הזה, נצטרך לגשת לדבריו של בעל צרור המור; כותב צרור המור {פרשת פנחס} - ואמר 'ברית כהונת עולם', להורות שאע"פ שכהן שהרג את הנפש לא ישא את כפיו ולא יעבוד עבודה, שזה לא יהיה כן אלא שיעבוד עבודה, ויהיה כהן לעולם, והטעם לזה לפי שקנא לאלוקיו ויכפר על בני ישראל לרמוז כי ההורג את הנפש הוא ממעט את הדמות, ובעבור זה ה' כועס עליו ועל הבאים אחריו, אבל כאן היה להיפך כי הוא קנא לאלוקיו, אחר שקנא קנאת אלוקיו, הפר כעסו באופן שלא יכועס על בני ישראל, וזהו 'ויכפר על בני ישראל'.

נסביר את דבריו: כתוב ברש"י, ששני לוחות הברית היו מקבילות אחת לשנייה, דהיינו 'אנכי מול 'לא תרצח'; 'לא יהיה לך אלהים אחרים' מול 'לא תנאף' וכו'.

אומרים חז"ל {אבות דרבי נתן פ"ג מ"ג} - נטלן [משה] וירד והיה שמה שמחה גדולה. כיון שראה אותו סרחון שסרחו במעשה העגל, אמר: היאך אני נותן להם את הלוחות מזקיני אותם למצות חמורות ומחייבני אותן מיתה לשמים, שכן כתוב בהם "לא יהיה לך אלהים אחרים על פני". חזר לאחוריו וראו אותו שבעים זקנים ורצו אחריו - הוא אחז בראש הלוח והן אחזו בראש הלוח, שנאמר {דברים מ, יז} וְאֶת־פֶּשַׁע בְּשֵׁנֵי הַלְּחֹת וְאֶשְׁלַחֵם וְגו', שאין אומר וְאֶת־פֶּשַׁע אלא במה שאחד רוצה ליטול מיזו. חזק כוחו של משה מכולן, שנאמר {סם לד, יב} וְלָכֵל הִיָּד הַחֲזָקָה וְלָכֵל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מִשֶּׁה לְעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל.

אומר הפרדס יוסף - אמרו הזקנים למשה: "הם עברו על 'אנכי ולא יהיה לך' - תשבור את הלוח של בין אדם למקום - מה אתה רוצה מהלוח של בין אדם לחברו?! - תשאיר אותו", אמר להם משה רבינו: "אין להשאיר רק את הלוח הזה! מי שלא שומר על 'אנכי ולא יהיה לך' גם יעבור על 'לא תרצח'!" - וראה מחור, שנקבצו עליו כולם ואמרו לו {שמות לב, א} קוּם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים - וכשסרב - הרגו אותו!

עפ"י הדברים האלה, יש לנו פירוש נפלא; למה אסור לרצוח?!! - אדם שרוצח ממעט את הדמות - "כי בַּצְּלָם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם" - ממילא, אדם שרוצח ממעט את דמותו של הקב"ה.

אומר הספר טיפה מן הים, אין לך אדם שמאבד את הדמות יותר מאחד שעובד ע"ז; אם אתה הולך ואומר על עץ ואבן שהם אלהים, ממילא אתה ממעט את דמותו של הקב"ה יותר מכל דבר! לכן בשעה שאמר משה רבינו "עֲבְרוּ וְשׁוּבוּ מִשְׁעַר לְשַׁעַר בַּמִּחְנֶה וְהִרְגוּ אִישׁ אֶת אָחִיו וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת קָרְבוֹ" - אה איך אתה אומר להם לרצוח, הרי אתה ממעט את הדמות?! - התשובה היא שהוא לא מיעט שום דמות, כי אלה שעבדו לעגל ואמרו 'אלה אלהיך ישראל' - הם אלה שמיעטו את הדמות יותר מכולם, בכך שטענו שאין ח"ו הקב"ה! לכן כשבאו והרגו אותם, לא רק שלא מיעטו את הדמות, אלא אדרבא, הגדילו כבוד שמים!

לכן כהן שהרג את הנפש סתם ככה - לא ישא כפיו. אבל כהן שהרג את הנפש כדי למנוע שימעטו את הדמות, ודאי שהוא לא עבר על 'לא תרצח' וממילא הוא יוכל לשאת את כפיו!

אם אלה הדברים, הייתי רוצה להסביר מדוע בית המקדש נקרא בשם 'שלום':

שבת קדוש 'פינחס' ה- תשפ"ג

Join us for Shabbat

ברוך שאמר

בס"ד

משיחותיו של הרב"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

פְּרֻשֶׁת "פִּינְחָס" - נושא: "מעלת השלום" – הרב ברוך רוזנבלום שליט"א { נמסר בשנת ה-תשפ"ג (שנת 2023 למניינם) }.

וישלח את היונה והיה שבעה עשר בתמוז ולא מצאה היונה מנוח. ואומר אני שגם רמז לתחלת החרבן שהיה בשבעה עשר בתמוז שהובקעה העיר ולא מצאו ישראל מנוח בו שנקראו יונה...
 אומרים חז"ל {דברים רבה, פרשה ה, אות טו} – גדול השלום שאין הקדוש ברוך הוא מבשר את ירושלים שיהיו נגאלים אלא בשלום, שנאמר (ישעיה נב, ז): משמיע שלום וגו'.
 כותב התנא דבי אליהו {פכ"ח אות טו} – וכך אמר להם הקב"ה לישראל: בני אהובי, כלום חסרתי דבר שאבקש מכם? ומה אני מבקש מכם, אלא שתהיו אוהבים זה את זה ותהיו מכבדים זה את זה, יראים זה מזה ולא ימצא בכם עבירה וגזל ודבר מכוער שלא תבואו לידי פסול לעולם.

נכנסנו לשלשת השבועות; אמנם לצום שלשה שבועות כמו שצם דניאל אין ביכולתנו. אבל דבר אחד אנחנו כן יכולים לעשות – להרבות אהבה אחוה ורעות בין אחד לשני – וכשיגאל אותנו הקב"ה במהרה בימנו, נראה את הלבנה של כל אחד ואחד מאיתנו שנבראה ע"י האהבה והאחוה והרעות שהרכיבו – ויהי רצון שנוכה לזה במהרה בימנו אמן ואמן !!!

והעיקר לא לפחד כלל !!!
 ה' בעזרנו והוא ידבר (את) אויבנו תחתנו !!!

ויש לבאר שלכן ייחסו הכתוב לומר שהוא "מן הכהנים", כיון שזולזלו ישראל בתוכחתו ואמרו איך יכול הוא להוכיח, ולכן יחסו הכתוב לומר שהוא מן הכהנים – "אוהב שלום ורודף שלום", וכל תוכחתו כדי להביא פיוס ושלום בין ישראל לאביהם שבשמים.

והנה אמרו חז"ל {ילקוט שמעוני ירמיה לו} – שלשה בנים הם, אחד תבע כבוד האב וכבוד הבן, ואחד תבע כבוד האב ולא כבוד הבן, ואחד תבע כבוד הבן ולא כבוד האב. ירמיה תבע כבוד האב וכבוד הבן, שנאמר נחננו פשענו ומרינו אתה לא סלחת, לפיכך נכפלה נבואתו, שנאמר ועוד נוסף עליהם דברים רבים. אליהו תבע כבוד האב ולא כבוד הבן, שנאמר קנא קנאתי לה' צבאות כי עברו ישראל את בריתך, מה כתיב שם "ויואמר ה' שוב לדרכך דמשק ואת יהוא בן נמשי תמשח למלך ואת אלישע בן שפט תמשח לנביא תחתיו", שאין ת"ל תחתיו אלא שאי אפשרי בנבואתך. יונה תבע כבוד הבן ולא כבוד האב מה נאמר בו? "ויהי דבר ה' אל יונה שנית לאמר", שנית נדבר עמו שלישי לא נדבר עמו.

הרי למדנו כי זה הוא הרצוי לפני ה', ירמיהו הנביא שתבע כבוד האב וגם כבוד הבן, וזהו הפיוס האמיתי בין ישראל לאביהם שבשמים.

וזו היתה מעלתו של פינחס, שנאמר בו {תהלים קו, ל} ויעמוד פינחס ויפלל, גם תבע כבוד האב בקנאותו וגם תבע כבוד הבן בתפילתו. עכ"ד (עד כאן דבריו).

כותב שבולי הלקט {הלכות תעניות, סי' רס"ג} – ויש מקומות שנוהגין בשבעה עשר בתמוז לקרות הפרשה על הסדר ויחל משה וכל הענין בלי דילוג כלל, לפי שבו בפרק נעשה העגל ונשתברו הלוחות, והוא מעין המאורע על כן נהגו שלא לדלג בקריאת התורה בו ביום. ומצאתי בשם רבינו סעדיה גאון זצ"ל שמשבעה עשר בתמוז עד תשעה באב הן הימים האמורים בדניאל שהתענה שלשה שבועות ויש נזהרין בהן שלא לאכול בשר ושלא לשתות יין, כדכתיב "ובשר ויין לא בא אלי פי וסוד לא סכתי".

דניאל התענה שלשה שבועות! אנחנו מתענים יום אחד ויוצאים לחל"ת לחצי שנה 😊

מתי היתה הפעם הראשונה שמישהו דיבר על חורבן בית המקדש ועל זה שבי"ז בתמוז נפרצה החומה? בואו נחזור בחזרה לפרשת נח; אומרת התורה: {בראשית ו, יג} ויאמר אלקים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ; אומר רש"י – קץ כל בשר. כל מקום שאתה מוצא זנות ועבודה זרה, אנדרלמוסיא באה לעולם והורגת טובים ורעים: כי מלאה הארץ חמס. לא נחתם גזר דינם אלא על הגזל.

הקב"ה מצוה את נח לעשות תיבה, ונותן גם את המידות. ולמה הוא צריך לתת לו את המידות, וכי הקב"ה ארכיטקט?! 😊
 אומרים חז"ל {בראשית רבה, פרשה כו, אות ב} – פתיב (תהלים צב, יד): שתולים בבית ה' בחצרות אלהינו יפריחו, שתולים בבית ה', זה נח ששתלו הקדוש ברוך הוא בתבה.

ובא בשם הזוהר הקדוש, שתיבת נח היתה מקום להשראת השכינה – הקב"ה השרה שם את שכינתו ולכן היא נקראת דוקא בשם 'תיבה', וראיה לכך, שאם נפריד את האותיות 'תיבה', נקבל את המלים: "בית הי".

נח שולח את העורב לבדוק האם קלו המים – הוא עושה שביתה ומסרב ללכת – אז את מי הוא שולח לבדוק? את היונה;
 אומרת התורה: {ח, ח} וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה;

כותב הדעת זקנים מבעלי התוספות – "... ויפתח נח חלון התיבה הוא ב"י בתמוז וישלח את העורב מיד ולא עשה שליחותו והוא המתין ז' ימים